

جهان پس از دوره ظهور چگونه خواهد بود و آیا در آن زمان کسی خواهد بود؟

پاسخ:

الف. حیات مادی بعد از ظهور از جهت قوانین و سنت‌های حاکم بر جهان هستی و ماده با قبل از ظهور تفاوت ندارد. ولادت و مرگ افراد یکی است، استعدادها و ویژگی‌های انسانی فرق نمی‌کند. بنابراین انسان‌های بعد از ظهور نیز هنگام پایان پیمان‌ه عمرشان از دنیا می‌روند. خداوند می‌فرماید: «کل نفس ذائقه الموت؛ هر کس مرگ را می‌چشد (خواهد مرد)» (آل عمران، آیه ۱۸۵)

بله ممکن است به علت رشد چشم‌گیر علم و دانش بشری و از بین رفتن بسیاری از عوامل مرگ زودرس مانند جنگ و بیماری‌ها، انسان‌ها عمر طولانی داشته باشند. ولی سرانجام همه می‌میرند.

ب. سیمای دوران پس از قیام را چنین می‌توان به تصویر کشید:

درباره شکوفایی و پیشرفت در جامعه پس از ظهور، به صورت عام و کلی به چند گزینه می‌توان اشاره کرد:

۱. اجرای مقررات و دستورهای زیبا و مترقی و انسان‌ساز اسلام با عمل به کتاب خدا و احیای سنت پیامبر و از بین بردن بدعت‌ها؛ امام علی علیه‌السلام فرمود: «آنچه از کتاب و سنت مرده است، زنده می‌کند». (نهج البلاغه، خطبه ۱۳۸)

۲. شکوفایی علم و دانش؛ امام صادق علیه‌السلام می‌فرماید: «دانش، بیست و هفت حرف است و همه آن چه پیامبران آورده‌اند، تنها دو حرف از آن است و مردم تا کنون جز با آن دو حرف با حرف‌های دیگر آشنایی لّه‌تعالی فرجه‌الشریف قیام کند، بیست و پنج حرف دیگر را بیرون می‌آورد و بین مردم نشر و گسترش دهد و آن دو حرف را نیز ضمیمه کند و مجموع بیست و هفت حرف را میان مردم گسترش می‌دهد». (بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۳۶)

۳. پیشرفت و گسترش امور دینی و معنوی که با آموزه‌های مختلفی همراه است:

آموزش قرآن؛ امام علی علیه‌السلام فرمود: «گویا شیعیانم را می‌بینم که در مسجد کوفه، گرد آمده‌اند و با برپایی چادرهایی، مردم را به همان ترتیبی که قرآن فرود آمده بود، آموزش می‌دهند». (بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۶۴)

لّه تعالی فرجه الشریف به اندازه‌ای به شما حکمت و فهم داده می‌شود که یک زن در خانه‌اش، بر طبق کتاب خدا و سنت پیامبر قضاوت (رفتار) می‌کند». (بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۵۲). نیز فرمود: «در زمان او به شما حکمت داده می‌شود». (بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۵۲)

لّه تعالی فرجه الشریف به عبادت و دین روی می‌آورند و نماز را به جماعت برگزار می‌کنند». (عقدالدرر، ص ۱۵۹)

رشد اخلاق و صفات پسندیده و از بین رفتن رذایل و صفات ناپسند؛ امام علی علیه‌السلام فرمود: «هنگامی که قائم ما قیام کند کینه‌های بندگان نسبت به هم از دل‌هایشان زدوده می‌شود». و در روایتی امام محمدباقر علیه‌السلام فرمود: «هنگامی که قائم ما قیام کند، دستش را بر سر بندگان می‌گذارد و اخلاقتان را به کمال می‌رساند». (بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۳۶)

۴. امنیت فراگیر در عرصه‌های مختلف؛ خداوند می‌فرماید: «و لیبدلنهم من بعد خوفهم امناً؛ ترس‌شان را به امنیت و آرامش مبدل می‌کند». (نور؛ آیه ۵۵)

امام صادق درباره آیه «سیروا فیها لیالی و ایاماً آمنین» (سبأ، آیه ۱۸) فرمود: «همراهی با قائم ما اهل بیت است». (بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۱۳، ح ۸)

لّه تعالی فرجه الشریف ربا از بین می‌رود». (منتخب‌الاثر، ص ۴۷۴) و در مورد عمران و آبادی، امام باقر لّه تعالی فرجه الشریف در روی زمین، ویرانه‌ای باقی نمی‌ماند، مگر آنکه آباد می‌گردد». (منتخب‌الاثر؛ ص ۶۰۶).

لّه علیه‌وآله وسلم فرمود: «رودخانه‌ها، پر از آب می‌شود و چشمه‌سارها به جوشش آمده، لبریز می‌گردد و زمین چند برابر محصول می‌دهد». (بحار الانوار، ۳۰۴/۵۲) و دام و گوسفند فراوان می‌گردد. (بحار الانوار، ۸۱/۵۱)

۶. سلامتی جسم و روان؛ امام محمدباقر علیه‌السلام فرمود: «هر کس قائم را درک کند، اگر به بیماری دچار باشد، شفا یابد و چنانچه دچار ناتوانی باشد، توانا و نیرومند گردد». (بحار الانوار، ۳۳۵/۵۲، ح ۶۸)

خلاصه آنکه: طبق آیات شریفه قرآن، آینده جهان از آن دین اسلام و حاکمیت دین حق است. (توبه، آیات ۳۲ و ۳۳) کل زمین در اختیار بندگان صالح قرار می‌گیرد (انبیاء/ ۱۰۵) و حجت خدا و مؤمنان صالح، به خلافت و حکومت می‌رسند. در این روزگار دین مورد رضایت خدا (اسلام) پابرجا و برقرار می‌شود (و احکام و معارف آن در سرتاسر جهان اجرا می‌گردد)، امنیت و آرامش کامل برقرار می‌گردد و عوامل ناامنی و مظاهر ظلم و فساد از بین می‌رود و عبادت واقعی (و عبودیت و بندگی حقیقی) به صورت عمومی تحقق می‌یابد.

(نور، آیه ۵۵)